

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2017	Κυριακὴ Πεντηκοστῆς (Ἰω. 7,37-52· 8,12) 4 Ἰουνίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Πλοῦτος θείων δώρων

«Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ρεύσουσιν ὕδατος ζῶντος» (Ἰω. 7,38)

«**Μακάριοι**», ἀγαπητοί μου, «**μακάριοι οἱ ἀκούοντες**» (Λουκ. 11,28)· εὐτυχεῖς δηλαδὴ ὅποιοι ἔχουν αὐτιά γιὰ ν' ἀκούσουν σήμερα τὴ φωνὴ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Γιατὶ ὅλα ὅσα λέγονται στὴν Ἐκκλησία μας σήμερα τὴν ἅγια αὐτὴ ἡμέρα (τροπάρια, κοντάκιο, κανών, ἀπόστολος, εὐαγγέλιο, ἀλλὰ προπαντὸς οἱ εὐχὲς τῆς γονυκλισίας ποὺ θ' ἀκούσουμε σὲ λίγο), **ὅλα** στρέφονται **γύρω ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο**.

Σήμερα εἶνε ἡ ἐκπλήρωσι τῆς ὑποσχέσεως ποὺ ἔδωσε ὁ Κύριος στοὺς μαθητάς· «Μὴ λυπεῖσθε, δὲν θὰ σὰς ἀφήσω ὀρφανούς· θὰ στείλω τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο» (βλ. Ἰω. 14,18· 16,7). Σήμερα ἡ ἐπιφοίτησις τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σήμερα τὰ μεγάλα καὶ θαυμαστά καὶ παράδοξα. Σήμερα καὶ αὐριο ἐορτάζουμε τὸ ἅγιο Πνεῦμα. Εἴμαστε λοιπὸν ὑποχρεωμένοι νὰ μιλήσουμε γι' αὐτό.

Νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ ἅγιο Πνεῦμα; Μὰ ἔδω πρέπει νὰ σταματήσω. Ἐὰν τολμήσω νὰ μιλήσω μὲ γλῶσσα ἁγίου Ἀθανασίου, Μεγάλου Βασιλείου, Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας· ἐὰν θελήσω νὰ ὑψώσω τὸν λόγο, νὰ θεολογήσω καὶ νὰ ἐλέγξω αἰρετικούς καὶ προπαντὸς τὴ σφαλερὴ διδασκαλία τῶν παπικῶν, ποὺ προσέθεσαν στὸ Σύμβολο τῆς πίστεως τὴν πλάνη ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο ἐκπορεύεται ὄχι μόνον ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀλλὰ «καὶ ἐκ τοῦ Υἱοῦ», φοβᾶμαι ὅτι δὲν θὰ βρεθοῦν αὐτιά πρόθυμα ν' ἀκροασθοῦν.

Ἡ ἐποχὴ μας εἶνε κατ' ἐξοχὴν ρεαλιστικὴ· **ἐκτιμᾷ μόνον** ὅ,τι βλέπει, ἀκούει καὶ ζυγίζει στὴν πλάστιγγα, γενικὰ **ὅ,τι εἶνε ὕλη**· μιλάει μόνον γιὰ τὰ ὑλικά, τὰ ὁρατὰ καὶ αἰσθητὰ πράγματα. Ἄν ὑπῆρχε ἓνα ὄργανο ποὺ νὰ μετρήη τις λέξεις ποὺ λέμε, ἓνα λεξιμετρο, θὰ βλέπατε ὅτι, μέσα στὰ ἑκατομμύρια λέξεις, δὲν ὑπάρχει οὔτε μία λέξι γιὰ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο. Εἶνε **ἐποχὴ ἀντιπνευματικὴ**. Πῶς λοιπόν, σὲ μία τέτοια ἐποχὴ, ἐμεῖς νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ Πνεῦμα

τὸ ἅγιο; Ἀλλὰ **θὰ τολμήσουμε**, ἀγαπητοί μου. Δὲν θὰ φιλοσοφήσω καὶ θὰ θεολογήσω, ἀλλὰ κατεβαίνοντας στὸ ἐπίπεδο τοῦ συγχρόνου κόσμου θ' ἀναφέρω μόνον ἓνα παράδειγμα.

Θ' ἀνοίξω τὸν προφήτη **Ἰεζεκιήλ** (κεφ. 47ο) κι ἀπὸ 'κεῖ θ' ἀναφέρω **ἓνα ὄραμα**. Ὅχι ἀπ' αὐτὰ τὰ ψεύτικα ὄραματα ποὺ λένε οἱ ὄραματισταὶ τοῦ αἰῶνος μας, ἀλλὰ ὄραμα ποὺ εἶδε ὁ προφήτης καὶ μᾶς δίνει ἀνάγλυφη τὴν εἰκόνα τῶν ἐνεργειῶν καὶ ἀποτελεσμάτων ποὺ φέρνει στὸν κόσμον τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο.

***

Ἀπὸ τὴν ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ ναοῦ τῆς πόλεως τοῦ Κυρίου, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὰ θεμέλια, ὁ προφήτης βλέπει νὰ βγαίνουν νερὰ καὶ νὰ σχηματίζονται ἓνα **μικρὸ ρυάκι**. Τὸ ρυάκι στὴν ἀρχὴ τρέχει ἤσυχα καὶ τὸ νερό του φτάνει μέχρι τοὺς ἀστραγάλους του. Μετὰ ἀπὸ ὀρισμένον διάστημα τὸ ρεῦμα ἀρχίζει νὰ μεγαλῶνῃ καὶ φτάνει μέχρι τοὺς μηρούς του. Μετὰ ἀπὸ λίγο ὑψώνεται ἀκόμη περισσότερο καὶ καλύπτει τὴ μέση του. Τέλος, καθὼς συνεχῶς αὐξάνει, κάνει πλέον **τὸ ποτάμι** ἀδιάβατο.

Ὁ προφήτης θαυμάζει, κι ὁ θαυμασμός του γίνεται ἀκόμη μεγαλύτερος καθὼς βλέπει στὶς ὄχθες τοῦ ποταμοῦ, δεξιὰ κι ἀριστερά, νὰ ἔχη ἀναπτυχθῆ πλούσια καὶ ἀειθαλῆς **βλάστησι**. Πληθος δέντρα καὶ οἱ καρποὶ τους ἀφθονοί. Κι ὅταν τὸ ποτάμι φτάνει στὶς ἐκβολές, ἐκεῖ τὸ ζωογόνο ρεῦμα του κάνει τὴ θάλασσα νὰ γεμίξη ἀπὸ ψάρια. Ἄφθονα ψάρια· ἀλιευτικὰ συνεργεῖα ρίχνουν τὰ δίχτυα τους καὶ ψαρεύουν (βλ. Ἰεζ. 47,1-12).

Περίεργα πράγματα ἦταν αὐτὰ ποὺ ἔβλεπε ὁ προφήτης Ἰεζεκιήλ. Ποιὰ εἶνε ἡ ἐξήγησι τοῦ ὁράματός του; Ἡ εἰκόνα αὐτὴ παριστάνει τὴν ἔκχυσι τοῦ ἁγίου Πνεύματος καὶ τὸν **πλοῦτο τῶν θείων δωρεῶν**, τὸν «**θησαυρὸν τῶν ἀγαθῶν**» (δοξαστ. αἰῶνος Πεντηκ.) ποὺ φέρνει στὸν κόσμον.

Ἡ ἐξήγησις τοῦ δράματος αὐτοῦ εἶνε ἡ σημερινὴ ἡμέρα. Τί εἶδε στήν ἀρχὴ ὁ προφήτης; Ἐνα ρυάκι. Καὶ ἐρωτῶ· τί ἦταν ὁ Χριστιανισμός, ἡ ἀγία μας θρησκεία, στήν ἀρχή; Ἐνα βράχο, τὸ βράχο τοῦ Γολγοθᾶ, βγήκε τὸ ἀγιασμένο ποτάμι ποὺ ποτίζει ὁλόκληρο τὸν κόσμο. Τί ἦταν στήν ἀρχὴ ἡ **Ἐκκλησία** μας; πολὺ μικρὴ, ρυάκι μέχρι τὸν ἀστράγαλο. Πόσα ἦταν τὰ μέλη της; τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς αὐτοὶ ποὺ πίστευαν στὸ Χριστὸ ἦταν μόλις 120 ψυχές· οἱ δώδεκα ἀπόστολοι, ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, οἱ μυροφόρες, οἱ ἐβδομήκοντα καὶ μερικοὶ ἀκόμη. Ἀλλὰ τὴν ἀγία αὐτὴ ἡμέρα οἱ 120 γίνονται 3.000! **Τὸ ποταμάκι αὐξάνει.**

Πῶς ἔγιναν 3.000; Μίλησε κάποιος. Ποιός; κανένας Δημοσθένης, Κικέρων ἢ ἄλλος φιλόσοφος; Τίποτε. Καὶ τὸν Δημοσθένη καὶ τὸν Κικέρωνα καὶ τοὺς φιλοσόφους ὅλους τοὺς νίκησε - ποιός; ἡ γλῶσσα ἐνὸς ψαρά, τοῦ Πέτρου. Αὐτὸς στάθηκε μπροστὰ στὸν κόσμον ἐκεῖνο, ἀπλωσε τὰ πνευματικά του δίχτυα, κάλεσε τοὺς ἀνθρώπους σὲ μετάνοια, καὶ πίστεψαν καὶ βαπτίσθηκαν τὴν ἡμέρα αὐτὴ 3.000. Σὲ λίγες μέρες, μὲ ἓνα νέο κήρυγμά του, οἱ 3.000 ἔγιναν 5.000. Καὶ σὲ λίγο ἡ πίστι τοῦ Χριστοῦ βγαίνει ἀπὸ τὰ ὄρια τῆς Παλαιστίνης, ἀπλώνεται στὴ Συρία καὶ τὴ Μεσοποταμία, στὴ Γαλατία καὶ τὴ Μικρὰ Ἀσία, διαβαίνει τὸν Ἑλλησποντο, φτάνει στὴ Μακεδονία καὶ στὴν Ἡπειρο, κατακλύζει τὴν παλαιὰ Ἑλλάδα, φτάνει στὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, προχωρεῖ πρὸς τὴ Ρώμη, φτάνει μέχρι τὶς Ἡράκλειες Στήλες καὶ πέρα ἀπ' τὰ Βρετανικά νησιά. **Τὸ ρυάκι ἔγινε πλέον ποταμός.**

Δὲν εἶνε σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας ἓνα ποταμάκι ποὺ μπορεῖς νὰ τὸ συγκρατήσης. Μπορεῖ κανεὶς νὰ σταθῆ μπροστὰ στὸ Δούναβη ἢ στὸν Ἀλιάκμονα καὶ νὰ πῆ, Σταμάτα τὰ νερά σου; Θὰ 'νε ἀνόητος. Ἐ, πολὺ περισσότερο ἀνόητος θὰ 'νε ὅποιος προσπαθῆσῃ νὰ σταματήσῃ **τὸ ρεῦμα** ποὺ γέννησε ἡ σημερινὴ ἡμέρα.

Ὅπου περάσῃ ὁ ποταμὸς αὐτός, ἐκεῖ **εὐτυχία καὶ εὐδαιμονία**. Τὰ δέντρα γίνονται καρποφόρα καὶ τὰ φύλλα τους ἰαματικά. Ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ μας, ὅπως βεβαιώνει ἡ Ἱστορία, ἔχει τὴ δύναμι νὰ κἀνη τὰ πικρὰ γλυκά. Ὅπου, ἀντιθέτως, δὲν ῥέει ὁ ποταμὸς αὐτός, ἐκεῖ ξηρασία, λιμὸς καὶ αὐχμός.

Ῥίξτε ἓνα βλέμμα στὴν **Εὐρώπη**. Πρὸ Χριστοῦ στὶς Ἄλπεις, στοὺς δρυμῶνες τῆς Γερμανίας καὶ στὶς στέπες τῆς Ῥωσίας κατοικοῦσαν ἄγρια φύλα, βάρβαροι ποὺ ἔτρωγαν βελανίδα· ὅταν πίστεψαν στὸ Χριστὸ καὶ βαπτίσθηκαν, ἀνέπτυξαν πολιτισμό. Ἀλλὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἡ Εὐρώπη ἀρνήθηκε, δῶξε τὸν Χριστό,

διέπραξε τὰ μεγαλύτερα ἐγκλήματα. Ἄλλοτε μὲ τὸν ὀρθολογισμό, ἄλλοτε μὲ τὴν αἵρεσι, ἄλλοτε μὲ τὴν ἀθεία, ἄλλοτε μὲ τὴ μοντέρνα ζωὴ καὶ τὴν ἀνηθικότητα, τὸ καύχημα τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἡ Εὐρώπη ὅπου δέχθηκε ἀποστόλους καὶ εἶδε θαύματα, **ἔσταύρωσε τὸ Χριστὸ καὶ ὁ Χριστὸς ἐγκατέλειψε τὴν Εὐρώπη.**

Ἄν θέλετε νὰ δῆτε σήμερα τὴ ζωντάνια τοῦ ἀγίου Πνεύματος, τὸ ζωογόνο ρεῦμα τῆς Πεντηκοστῆς, μὴν πάτε στὴν Εὐρώπη· νὰ πάτε **στὴν Ἀφρική**, ὅπου οἱ ἰθαγενεῖς πιστεύουν στὸ Χριστό. Καὶ ἐνῶ ἐδῶ κανεὶς δὲν συγκινεῖται, ἂν πάτε ἐκεῖ, θὰ δῆτε τοὺς πρώην ἀγρίους νὰ βαπτίζονται καὶ νὰ λατρεύουν μὲ δάκρυα τὸν Κύριο. Αὐτοὶ πιστεύουν στὸ Χριστό.

Λένε, ὅτι κάτω στὸ Νεῖλο ποταμὸ ἦταν μιὰ φυλὴ ἄγρια, ποὺ ἀλλοίμονό σου ἂν ἔμπαινες στὴ ζούγκλα τους· ὅπως κόβεις τὸ λάχανο, ἔτσι αὐτοὶ ἔσφαζαν τὸ λευκὸ καὶ τὸν ἔτρωγαν τελετουργικῶς. Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ **ἀνθρωποφάγοι** εἶχαν ἓνα βράχο, ποὺ τὸν θεωροῦσαν ἱερό, καὶ πάνω στὶς μυτερὲς αἰχμές του συνέτριβαν τὰ κεφάλια - κρανία καὶ ἔτρωγαν τὰ μυαλὰ τῶν ἀνθρώπων. Στὸ μέρος λοιπὸν αὐτό, ποὺ ἦταν ἀνθρωποφάγοι, ὅταν πῆγαν ἱεραπόστολοι καὶ κήρυξαν, αὐτοὶ πίστεψαν στὸ Χριστό· καὶ ἐκεῖνο τὸ βράχο, τοῦ αἵματος καὶ τοῦ μαρτυρίου τόσων ἀνθρώπων, ὅταν ἔγιναν Χριστιανοί, τὸν σκάλισαν, τὸν ἔκαναν βαπτιστήριον - κολυμβήθρα, γιὰ νὰ βαπτίζουν τὰ παιδιὰ τους!

Ἄν λοιπὸν θέλετε νὰ δῆτε τὴ δύναμι τῆς πίστεώς μας, μὴ μείνετε στὴν Εὐρώπη· πηγαίνετε στὴν Ἀφρική, πηγαίνετε **στὴν Ἀσία**, μέχρι τὶς Ἰνδίες καὶ τὴν Ἰαπωνία, καὶ θὰ δῆτε ἐκεῖ ἀνθρώπους ποὺ πιστεύουν στὴν Ὁρθοδοξία.

Ἐμεῖς δυστυχῶς σήμερα δὲν ἔχουμε δάκρυ, ὁ νοῦς μας δὲν εἶνε συγκεντρωμένος. Ἄς ὁμολογήσουμε, ἀδέρφια μου, τὴν πικρὴ ἀλήθεια, ἄς τὸ ὁμολογήσουμε· τὰ κορμιά μας μόνο εἶνε στὴν ἐκκλησία, τὸ πνεῦμα - ἡ ψυχὴ μας εἶνε μακριά· ἄλλοι στὶς ἐργασίες, ἄλλοι στὸ ἐμπόριο, ἄλλοι στοὺς αἰσχροὺς ἔρωτες... **Μᾶς λείπει τὸ Πνεῦμα.**

***

Ἐὼ Χριστέ, ὦ Παναγία Δέσποινα! **Ἐὼ Πνεῦμα ἅγιο, ἄς ἔλθῃς σ' ἐμᾶς!** Πνεῦμα ἅγιο, ἔλα στοὺς ἀρχιερεῖς μας, στοὺς κληρικούς μας, στοὺς θεολόγους μας. Ἄς πνεύσῃ Πνεῦμα ἅγιο ἀπὸ τὰ παλάτια μέχρι τὶς καλύβες, νὰ γίνῃ ἡ χώρα μας πάλι ἔθνος ἱεραποστολικό. Ἄς παρακαλέσουμε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο νὰ ῥθῃ πάλι στὴν πατρίδα μας, νὰ γίνουμε ἔθνος πνευματικὸ καὶ ἅγιο, πρὸς δόξαν τῆς ἀγίας Τριάδος· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος